

Repertoriumnummer 2020 / 2881
Datum van uitspraak 01 april 2020
Rolnummer 2019/AR/1563

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001608026-0001-0018-01-01-1

BVBA (thans BV) 'T HUIS ZONDER NAAM, (voorheen 't Fakkelhuis), met maatschappelijke zetel te 3840 BORGLOON, Helshovenstraat 41, met ondernemingsnummer 0721.640.111
appellante,

vertegenwoordigd door Mr. DEGRAEVE Thomas in eigen naam en loco Mr. CLEEREN Frank, advocaat te 3500 HASSELT, Herkenrodesingel 6b Bus 4.02

tegen het vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren van 16 juli 2019, met rolnummer A/19/00555

tegen

DE FAKKELS BVBA (thans BV), met maatschappelijke zetel te 3800 SINT-TRUIDEN, Hasseltsesteenweg 61, met KBO-nummer 0841.464.607
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. BEUTELS Michiel loco Mr. BOUTS Peter, advocaat te 3580 BERINGEN, Paalsesteenweg 81

I. De antecedenten en de vorderingen

1.

De feiten werden uitgebreid weergegeven in de conclusies van beide partijen. Het Hof verwijst ernaar.

Samengevat kan de betwisting als volgt gesitueerd worden.

1.1.

Geïntimeerde, de BVBA De Fakkels en haar zaakvoerders gebruiken sedert 1989 onafgebroken de handelsnaam “De Fakkels” en sedert 2011 de vennootschapsnaam “BVBA De Fakkels”.

Geïntimeerde baat een gastronomisch restaurant uit in Sint-Truiden onder de handelsnaam “De Fakkels” met vermeldingen in gastronomische gidsen (Michelin en Gault Milau).

1.2.

Appellante, BVBA 't Fakkelhuis, thans BVBA 't Huis zonder naam, opende in juni 2019 (de officiële opening vond plaats op 14 juni 2019) een volgens haar café-brasserie in Borgloon (Hoepertingen) onder de naam " 't Fakkelhuis".

De handelszaak is gelegen aan de kapel van Helshoven in het pand dat voorheen gekend was onder de naam "De Kluzenaar".

Op 27 februari 2019 richtte appellante de BVBA 't Fakkelhuis op.

1.3.

Volgens geïntimeerde startte appellante een concurrerende zelfstandige activiteit in de onmiddellijke nabijheid van "De Fakkels", aangezien de afstand tussen de handelsuitbatingen van partijen minder dan 10 km bedraagt.

Appellante stelt zich evenwel tot een heel ander doelpubliek te richten dan geïntimeerde. Het doelpubliek van appellante is volgens haar de actieve wandelaar en/of fietser, met focus op gezinnen/families met kinderen.

Volgens appellante werd de handelsnaam "'t Fakkelhuis" gekozen van bij de aanvang van het project in de zomer 2018. Zij stelt hierbij te werken rond het concept vuur en in het bijzonder rond kaarsen of fakkels.

1.4

Volgens appellante kreeg zij in het najaar 2018 reeds bezoek van de zaakvoerder van geïntimeerde, die toevallig passeerde met de fiets. Ten tijde van deze ontmoeting zou volgens appellante de handelsnaam "'t Fakkelhuis" reeds op een uithangbord aan de straatkant uitgehangen hebben. De zaakvoerder van geïntimeerde zou op dat ogenblik geen enkele opmerking gemaakt hebben.

1.5.

Geïntimeerde stelt dat zij en haar zaakvoerders met regelmaat gecontacteerd worden door cliënteel met de vraag of zij een nieuwe vestiging geopend hebben.

Volgens geïntimeerde tracht appellante aan te haken bij het succes van "De Fakkels".

Geïntimeerde meent dan ook dat er sprake is van verwarring, minstens een risico op verwarring door het gebruik van de gelijkaardige handelsnaam door " 't Fakkelhuis".

De territoriale actieregio van partijen is volgens geïntimeerde dezelfde, net als de commerciële activiteiten. De gebruikte handelsnamen zijn volgens appellante bovendien in grote mate gelijkaardig.

1.6.

Geïntimeerde is van oordeel dat appellante door het gebruik van de handelsnaam “ ’t Fakkelhuis” de rechten van “De Fakkels”, die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam en handelsnaam, schendt.

Geïntimeerde verzocht aan appellante om te kiezen voor een handelsnaam die geen risico op verwarring met zich mee zou brengen.

1.7.

Nu appellante hierop niet inging, liet geïntimeerde appellante aangetekend in gebreke stellen bij schrijven van 2 april 2019, waarin zij appellante verzocht om zich met onmiddellijke ingang te onthouden verder gebruik te maken van de handelsnaam “ ’t Fakkelhuis”.

Appellante betwistte de aanspraken van geïntimeerde bij officieel schrijven van haar vorige raadsman van 11 april 2019.

1.8.

Volgens appellante heeft geïntimeerde doelbewust gewacht totdat appellante verregaande investeringen had gedaan met betrekking tot haar handelsnaam “ ’t Fakkelhuis” vooraleer stappen te ondernemen. Zij verwijt geïntimeerde te kwader trouw te zijn en haar zoveel mogelijk schade te willen toebrengen.

2.

Bij exploit van 8 mei 2019 liet geïntimeerde appellante dagvaarden.

De vordering strekte ertoe:

Te zeggen voor recht dat het litigieus gebruik van de benaming “T FAKKELHUIS” of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, door ‘t Fakkelhuis (gedaagde) een schending uitmaakt van de rechten van De Fakkels (verzoekster) die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam en derhalve in strijd is met artikel 65 W. Venn.;

Te zeggen voor recht dat het litigieus gebruik van de benaming “T FAKKELHUIS”, of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, door ‘t Fakkelhuis (gedaagde) een schending uitmaakt van de oudere rechten op de handelsnaam “T FAKKELHUIS” van De Fakkels (verzoekster) en derhalve in strijd is met artikel 10bis, 3), 1° Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook met de artikelen VI. 104 en VI.105, 1°, c) WER;

PAGE 01-00001608026-0004-0018-01-01-4

Bijgevolg, in toepassing van artikel 10 bis 3), 1° van het Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook van de artikelen VI.104 en VI.105, 1°, c) juncto artikel XVII.1 e.v. van WER, gedaagde te veroordelen om het gebruik van de combinatie van de bewoordingen of tekens “T FAKKELHUIS” in elke mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit) te staken binnen de 8 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 2.500,00 per inbreuk en per dag vertraging, te verbeuren één week na de betekening van het tussen te komen vonnis.

‘t Fakkelhuis (gedaagde) tevens te veroordelen om op eigen kosten over te gaan tot publicatie van het vonnis, minstens van de samenvatting daarvan volgens de aldaar opgegeven bewoordingen, en dit in het Nederlands in een duidelijk zichtbare balk van minstens een kwart pagina op de startpagina van haar website, binnen de 72 uur na betekening van het tussen te komen vonnis en gedurende 30 kalenderdagen, onder verbeurte van een dwangsom van € 250,00 per dag vertraging.

Gedaagde tevens te veroordelen tot de kosten van het geding,

3.

Bij vonnis van de Voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, zetelend zoals in kortgeding dd. 16 juli 2019:

- verklaarde de Voorzitter van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, zetelend zoals in kortgeding zich bevoegd om kennis te nemen van de zaak en werd de hoofdvordering van De Fakkels ontvankelijk en toelaatbaar verklaard, en in de volgende mate gegrond, en derhalve;

o werd er gezegd voor recht dat het gebruik van de benaming “T FAKKELHUIS” of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, in het bijzonder de verwijzing naar “FAKKEL(S)”, door ‘t Fakkelhuis (verweerster) een schending uitmaakt van de rechten van De Fakkels (eiseres) die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam en derhalve in strijd is met artikel 65 W. Venn.;

o werd er gezegd voor recht dat het gebruik van de benaming “T FAKKELHUIS”, of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, in het bijzonder de verwijzing naar “FAKKEL(S)”, door ‘t Fakkelhuis (verweerster) een schending uitmaakt van de oudere rechten op de handelsnaam “T FAKKELHUIS” van De Fakkels (eiseres) en derhalve in strijd is met

artikel 10bis, 3), 1° Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook met de artikelen VI. 104 en VI.105, 1°, c) WER;

o werd 't Fakkelhuis (verweerster) bijgevolg, in toepassing van artikel 10 bis 3), 1° van het Verdrag van Parijs van 14 juli 1967 tot bescherming van de industriële eigendom, alsook van de artikelen VI.104 en VI.105, 1°, c) juncto artikel XVII.1 e.v. van WER, veroordeeld om het gebruik van de combinatie van de bewoordingen of tekens "T FAKKELHUIS" in elke mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit als uithangbord) te staken binnen de 14 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis en ten vroegste vanaf 12 augustus 2019 vanaf 0.01u, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 1.000,00 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging, met een maximum van € 25.000,00;

o werd aan 't Fakkelhuis (verweerster) verboden vanaf 1 september 2019 om de benaming "T FAKKELHUIS" of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, in het bijzonder de verwijzing naar 'FAKKEL(S), te gebruiken als vennootschapsnaam, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 250,00 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging, met een maximum van € 25.000,00;

- werd 't Fakkelhuis (verweerster) tevens veroordeeld om op eigen kosten over te gaan tot publicatie van het vonnis, minstens van de samenvatting zoals aangegeven in het vonnis, en dit in het Nederlands in een duidelijk zichtbare balk van minstens een kwart pagina op de startpagina van haar website, binnen de 8 dagen na betekening van het vonnis en gedurende 30 kalenderdagen, onder verbeurte van een dwangsom van € 250,00 per dag vertraging, met een maximum van € 25.000,00;

- werd 't Fakkelhuis (verweerster) tevens veroordeeld tot de kosten van het geding, langs de zijde van De Fakkels begroot op en door de rechtbank vereffend op de kosten van de dagvaarding (€ 206,55) en de rechtsplegingsvergoeding (basis:€ 1.440,00);

- werd 't Fakkelhuis (verweerster) veroordeeld tot betaling van het rolrecht t.b.v. € 165,00, door 't Fakkelhuis te voldoen na uitnodiging van de FOD Financiën;

- werd de beslissing uitvoerbaar bij voorraad verklaard, niettegenstaande ieder rechtsmiddel en zonder borgstelling.

4.

Na het vonnis a quo wijzigde de BVBA 't Fakkelhuis haar maatschappelijke benaming in 't Huis Zonder Naam bij notariële akte van 29 augustus 2019, gepubliceerd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad van 5 september 2019.

Appellante stelt tevens deze naam ('t Huis Zonder Naam) thans als handelsnaam te hanteren.

5.

Tegen het vonnis a quo stelde appellante hoger beroep in door middel van een verzoekschrift neergelegd op 16 augustus 2019.

Het vonnis werd betekend op 24 juli 2019.

Het hoger beroep is tijdig en ontvankelijk.

6.

Appellante vordert:

“Het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;

In hoofdorde:

Het vonnis *a quo* te vernietigen en dienvolgens opnieuw rechtdoende, de oorspronkelijke vordering van huidige geïntimeerde volledig af te wijzen als ongegrond;

Te horen zeggen voor recht dat er geen dwangsommen zijn verbeurd;

Het incidenteel beroep van geïntimeerde ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

In ondergeschikte orde:

Te horen zeggen voor recht dat er geen dwangsommen zijn verbeurd gelet op de tegenstrijdige en vage motivering van het stakingsbevel in het vonnis van de eerste rechter en de te korte termijnen gekoppeld aan het stakingsbevel en dienvolgens de termijnen te bepalen op 1 oktober 2019;

Te horen zeggen voor recht dat de publicatie van het vonnis zoals opgelegd in het vonnis *a quo* niet bijdraagt tot de stakingsmaatregel zodat de oorspronkelijke vordering van huidige geïntimeerde tot publicatie van het vonnis ongegrond dient te worden verklaard,

minstens te zeggen voor recht dat appellante door de publicatie van het beschikkend gedeelte van het vonnis op haar website, het vonnis heeft nageleefd zodat er dienaangaande geen dwangsommen zijn verbeurd.

Uiterst ondergeschikt, de opgelegde dwangsommen te herleiden tot € 100 per bewezen inbreuk met een maximum van €5.000 in totaal.

In iedere orde:

Geïntimeerde te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten inclusief de rechtsplegingsvergoeding

voor beide aanleggen, in hoofde van appellante begroot als volgt:

- RPV eerste aanleg € 1.440,00
- RPV hoger beroep € 1.440,00
- Rolzetting HB P.M.

In ondergeschikte orde, minstens de rechtsplegingsvergoedingen om te slaan.”

7.

Geïntimeerde verzoekt het Hof:

“Rechtdoende op de hoofdeis, het hoger beroep van 't Fakkelhuis ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Akte te nemen van het door De Fakkels ingestelde incidenteel beroep.

Rechtdoende op het incidenteel beroep, het incidenteel beroep van 't Fakkelhuis ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens het bestreden vonnis gedeeltelijk te hervormen (louter wat betreft de te verbeuren dwangsommen bij gebrek aan publicatie van (de samenvatting van) het bestreden vonnis) en, opnieuw rechtdoende, 't Fakkelhuis te veroordelen om op eigen kosten over te gaan tot publicatie van het vonnis, minstens van de samenvatting zoals aangegeven in het vonnis, en dit in het Nederlands in een duidelijk zichtbare balk van minstens een kwart pagina op de startpagina van haar website, binnen de 8 dagen na betekening van het vonnis (bedoeld wordt: arrest) en gedurende 30 kalenderdagen, onder verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag vertraging, met een maximum van € 50.000,00.

Te zeggen voor recht dat de eventuele verhoging van de dwangsommen geen afbreuk doet aan het feit dat de eerste rechter dient gezien als de dwangsomrechter.

't Fakkelhuis in ieder geval te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van De Fakkels begroot als volgt:

- dagvaarding en rolzetting: € 206,55
- rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: € 1.440,00
- rolrecht hoger beroep: p.m.
- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: € 3.000,00.”

In (énkel) het motiverend gedeelte (p. 14) van haar conclusie vordert geïntimeerde tevens:
“De Fakkels verzoekt tevens om voorbehoud te verlenen voor het vorderen van de betaling door 't Fakkelhuis van een vergoeding voor de door De Fakkels geleden schade.”

II. Beoordeling

1.

Onterecht stelt appellante, bij wijze van eerste grief, dat er sprake is van een miskenning van de feiten en stukken door de eerste rechter en dat het vonnis a quo eenzijdig is gemotiveerd.

Het Hof maakte een eigen analyse van de feiten en de stukken zodat deze grief niet ter zake is. Nergens blijkt uit dat er een schending is van de motiveringsplicht in hoofde van de eerste rechter.

2.

Evenzeer onterecht meent appellante dat er sprake is van een oordeel ultra petita vanwege de eerste rechter, omdat de eerste rechter in het beschikkend gedeelte geoordeeld heeft dat geïntimeerde oudere rechten kan doen gelden.

Van een oordeel ultra petita is geen sprake. Ook de tweede grief is ongegrond.

3.

De kern van de betwisting tussen partijen betreft de vraag of er risico op verwarring is tussen de handelsnaam “De Fakkels” van geïntimeerde en de handelsnaam “'t Fakkelhuis” van appellante (derde grief van appellante).

Geïntimeerde steunt haar vordering op art. 10 bis 3) van het Unieverdrag van Parijs tot bescherming van de Industriële Eigendom (waarin bepaald wordt dat elke daad van oneerlijke mededinging dient verboden te worden en met name alle daden die verwarring zouden kunnen verwekken ten opzichte van de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent) en op art. VI.104 WER (waardoor elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van één of meerdere ondernemingen schaadt of kan schaden, verboden is) en op art. VI.105, 1° , c WER (waarin bepaald wordt dat verboden is elke misleidende reclame van een onderneming omtrent, onder meer: de hoedanigheid, kwaliteiten, kwalificaties en rechten van een onderneming, zoals haar identiteit en haar vermogen, haar bekwaamheden en haar industriële, commerciële of intellectuele eigendomsrechten of haar bekroningen en onderscheidingen).

De handelsnaam is de naam die een handelaar/onderneming gebruikt om deel te nemen aan het handelsverkeer. De naam dient ter onderscheiding van de handelszaak/onderneming. Het eerste gebruik van een handelsnaam verleent aan de gebruiker ervan een bescherming die haar grondslag vindt in art. 8 van het Unieverdrag van Parijs, dat een autonome bescherming geeft aan de handelsnaam, die losstaat van andere wettelijke bepalingen. De bescherming is niet afhankelijk van enig depot of formaliteit. Het bewijs van eerste gebruik in het relevante territorium is vereist maar voldoende.

De bescherming bestaat erin dat de eerste gebruiker louter op grond van het eerdere gebruik een later gebruik van de naam dat mogelijk verwarring kan stichten kan laten verbieden in het geografisch gebied waar de oudere handelsnaam gebruikt wordt. De handelsnaam wordt enkel beschermd in het gebied waar hij een uitstraling heeft.

De handelsnaam wordt beschermd door zijn eerste openbare, zichtbare en ononderbroken gebruik.

Dat geïntimeerde als eerste de handelsnaam “De Fakkels” publiek gebruikt sinds 1989 is niet voor betwisting vatbaar en wordt door appellante ook als zodanig niet betwist. Er kan evenmin betwist worden dat geïntimeerde de handelsnaam “De Fakkels” intensief gebruikt om haar activiteiten in het economisch verkeer te onderscheiden van die van andere ondernemingen en dat haar handelsnaam bekendheid geniet.

Appellante is haar naam “ ’t Fakkelhuis” pas publiek beginnen te gebruiken in juni 2019 (datum opening van appellante). Dat appellante de handelsnaam “ ’t Fakkelhuis” voordien in het kader van de voorbereiding van de opening van haar handelszaak reeds zou hebben vermeld, doet geen afbreuk aan het feit dat het eerste publiek gebruik van de handelsnaam van appellante slechts dateert van juni 2019.

4.

In het algemeen wordt aangenomen dat er een schending is van de handelsnaamrechten als er een gevaar voor verwarring bestaat. Het bewijs van daadwerkelijke verwarring is niet vereist. Geïntimeerde dient wel aan te tonen dat appellante verwarring zou kunnen stichten in het geografisch gebied waar de oudere handelsnaam van geïntimeerde gebruikt wordt.

Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring wordt rekening gehouden met de volgende 3 criteria:

- 1) de gelijkens tussen de benamingen zelf,
- 2) de aard van de respectieve commerciële activiteiten,
- 3) het territorium waarop de activiteiten worden uitgeoefend.

Uit de stukken blijkt het volgende:

4.1.

Wat de gelijkens tussen de handelsnamen betreft, dient rekening gehouden te worden met de gelijkens op auditief, visueel of conceptueel vlak.

De in casu gehanteerde handelsnamen “De Fakkels” en “’t Fakkelhuis” zijn naar het oordeel van het Hof in grote mate auditief en conceptueel vergelijkbaar. Hierbij dient men meer aandacht te hebben voor de gelijknissen dan voor de verschillpunten. In beide gevallen valt het gelijklopend gebruik van de term “fakkel” op.

Het risico voor verwarring is groter naarmate de naam een grote onderscheidende kracht heeft. In casu gaat een grote onderscheidende kracht uit van de handelsnaam van geïntimeerde. De handelszaak van geïntimeerde heeft niets te maken met fakkels zodat de gebruikte handelsnaam origineel is en het haar onderscheidend vermogen vergroot. Onterecht houdt appellante voor dat het gebruik van de benaming “De Fakkels” voor het restaurant van geïntimeerde banaal is.

Ook het enkele feit dat beide handelsnamen voorafgegaan worden door een verschillend lidwoord (“de” versus “’t”), dat appellante naast het woordelement “fakkel” een toevoeging van het woord “huis” heeft opgenomen in haar handelsnaam en dat geïntimeerde gebruik maakt van het woord “fakkels” in het meervoud, terwijl in de handelsnaam van appellante enkel “fakkel” in het enkelvoud voorkomt, neemt de auditieve gelijkens tussen de handelsnamen niet weg.

Tenslotte wordt volstrekt niet aangetoond door appellante dat de door haar gekozen handelsnaam een historische waarde zou hebben, waardoor de conceptuele gelijkenis tussen de handelsnamen zou teniet gedaan worden.

4.2.

De commerciële activiteiten van appellante en geïntimeerde zijn wel degelijk gelijklopend. Appellante en geïntimeerde zijn beiden actief in dezelfde handelssector en zij richten zich op dezelfde doelgroep.

Terecht merkt geïntimeerde op dat appellante, in tegenstelling tot haar beweringen dat zij enkel een café-brasserie zou zijn, wel degelijk op haar website en sociale media melding maakt van haar uitbating als zijnde een restaurant. Het enkele feit dat appellante thans nog geen vermelding heeft in gastronomische gidsen, is niet ter zake dienend. Op de website en op sociale media vermeldt appellante integendeel dat zij een chef-kok heeft aangeworven, die jarenlang ervaring heeft in gastronomische restaurants met vermelding in gastronomische gidsen. Uit de door geïntimeerde bijgebrachte menukaart blijkt bovendien dat appellante wel degelijk een zelfde doelgroep als die van geïntimeerde viseert. Appellante toont niet aan dat zij een louter laagdrempelig karakter zou hebben waardoor zij een ander doelpubliek zou aanspreken.

Tenslotte blijken ook appellante en geïntimeerde dezelfde BTW en RSZ activiteiten te hebben: eetgelegenheden met volledige bediening.

4.3.

Ook de geografische uitstraling van partijen is van belang.

Er is een grote geografische nabijheid van de ondernemingen van appellante en geïntimeerde, waarbij bovendien dient rekening gehouden te worden met de bekendheid van het restaurant van geïntimeerde. De afstand tussen de handelsuitbatingen van partijen bedraagt minder dan 10 km. Er kan dan ook niet betwist worden dat partijen hun activiteiten binnen dezelfde territoriale actieregio voeren.

De invloedssfeer en het doelpubliek van partijen is wel degelijk identiek.

4.4.

Besluit:

Geïntimeerde toont derhalve wel degelijk aan dat er risico op verwarring is.

Geïntimeerde levert bovendien het bewijs van het effectieve bestaan van verwarring. Zij brengt onder haar stuk 7 diverse verklaringen bij van cliënteel die het bestaan van

verwarring aantonen nu het cliënteel bij geïntimeerde informeerde of appellante en geïntimeerde met elkaar verbonden ondernemingen zijn en /of de vraag stelde of geïntimeerde een nieuwe vestiging had geopend.

Appellante haakt tevens aan op het succes van geïntimeerde door het gebruik van haar gelijkende handelsnaam. Appellante haalt immers rechtstreeks voordeel uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie met economische waarde van geïntimeerde.

Dat geïntimeerde mogelijks reeds voor de opening van de handelszaak van appellante kennis had van het voornemen van appellante de om de handelsnaam “t Fakkelhuis” te gebruiken is niet relevant voor de beoordeling van de inbreuk.

Ook blijkt nergens uit dat geïntimeerde te kwader trouw heeft gehandeld door niet onmiddellijk stappen te ondernemen tegen appellante. Geïntimeerde heeft immers terecht eerst een minnelijke regeling nagestreefd.

Appellante pleegt bijgevolg wel degelijk een inbreuk op art. 10 bis 3) van het Unieverdrag van Parijs, op art. VI.104 WER en op art. VI.105, 1° , c WER, zoals de eerste terecht oordeelde. Het past de staking ervan te bevelen zoals door de eerste rechter bevolen (met uitzondering van de dwangsom waarover meer infra onder randnr. 7). Het derde en vijfde middel van appellante zijn tevens ongegrond.

5.

Geïntimeerde beroept zich tevens op de bescherming van haar vennootschapsnaam “De Fakkels”.

Ten onrechte stelt appellante dat de benaming “t Fakkelhuis” geen schending zou uitmaken van de rechten van geïntimeerde die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam. Deze stelling kan niet gevolgd worden.

Door het gebruik van de handelsnaam (en vennootschapsnaam) “t Fakkelhuis” schendt appellante onbetwistbaar de rechten van geïntimeerde die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam.

Artikel 65 W. Venn. luidt immers als volgt:

“Elke vennootschap moet een naam voeren, die verschillend is van die van een andere vennootschap.

Indien de naam gelijk is aan een andere of er zozeer op lijkt dat er verwarring kan ontstaan, kan iedere belanghebbende hem doen wijzigen en, indien daartoe grond bestaat, schadevergoeding eisen.

Niettegenstaande elk daarmee strijdig beding, zijn de oprichters of, bij latere naamswijziging, de leden van het bestuursorgaan hoofdelijk gehouden jegens de belanghebbenden tot betaling van de schadevergoeding bedoeld in het tweede lid.”

Bij conflicten tussen een handelsnaam en een vennootschapsnaam wordt er aan de vennootschapsnaam voorrang gegeven, wegens de directe bescherming geboden in de vennootschapswetgeving. Die bescherming is zelfs absoluut.

De bescherming die geboden wordt aan de eerste gebruiker van de vennootschapsnaam is bovendien niet beperkt tot de regio waar deze naam uitstraling vindt, maar strekt zich uit tot heel België.

In voorliggend geval is het duidelijk en niet betwist dat geïntimeerde eerder gebruik maakte van de vennootschapsnaam BVBA “De Fakkels”, lang voor het gebruik door appellante van de handelsnaam “t Fakkelhuis” en de vennootschapsnaam BVBA “t Fakkelhuis”.

Het gaat om het gebruik van zeer gelijkaardige namen. De door appellante gebruikte handels- doch ook vennootschapsnaam lijkt minstens zozeer op die van geïntimeerde, dat er verwarring kan en in casu ook al is ontstaan. Met betrekking tot de beoordeling van het verwarringsgevaar t.a.v. de vennootschapsnaam gelden dezelfde criteria voor verwarring als bij conflicterende handelsnamen, zodat het Hof naar hetgeen supra werd uiteengezet verwijst.

De eerste rechter oordeelde terecht dat het gebruik van de benaming “T FAKKELHUIS”, of enig hiermee overeenstemmende of gelijkende benaming, in het bijzonder de verwijzing naar “FAKKEL(S)”, door appellante een schending uitmaakt van de rechten van geïntimeerde die voortvloeien uit de bescherming van haar vennootschapsnaam en derhalve in strijd is met artikel 65 W. Venn, thans art. 2:3 WVV.

Het past de staking ervan te bevelen zoals door de eerste rechter bevolen (met uitzondering van de dwangsom waarover meer infra onder randnr. 7).

Ook de vierde grief van appellante is ongegrond.

6.

Appellante stelt dat de door de eerste rechter opgelegde publicatiemaatregel onterecht, onredelijk en schadeverwekkend is.

De eerste rechter veroordeelde appellante om op eigen kosten over te gaan tot publicatie van het tussen te komen vonnis op de startpagina van haar website, minstens van de samenvatting die de eerste rechter in het vonnis heeft aangegeven binnen de 8 dagen na betekening en dit gedurende een onafgebroken termijn van 30 dagen.

Volgens art. XVII.4 WER kan de Voorzitter bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt of bekendgemaakt. Deze maatregelen van openbaarmaking mogen evenwel slechts opgelegd worden indien zij ertoe kunnen bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophoudt.

Terecht verdedigt appellante dat de door geïntimeerde gevorderde publicatie van het vonnis niet bijdraagt tot de staking van het gebruik van de handelsnaam “ 't Fakkelhuis”. De publicatiemaatregel heeft niet tot doel het herstel van eventueel geleden schade. Zij kan enkel worden bevolen met het oog op het bijdragen tot het respecteren van het stakingsbevel. Een publicatiemaatregel mag ook geen publicitair voordeel doen ontstaan.

In casu is het Hof van oordeel dat de gevorderde publicatiemaatregel niet bijdraagt tot de stakingsmaatregel zodat de vordering van geïntimeerde tot publicatie van het vonnis ongegrond dient te worden verklaard. Op dit punt wordt het vonnis a quo hervormd. De zevende grief van appellante is gegrond.

Nu het Hof van oordeel is dat geen publicatiemaatregel dient opgelegd te worden, is het incidenteel beroep van geïntimeerde (waarbij een eisuitbreiding wordt gedaan met betrekking tot de dwangsom opgelegd voor de publicatiemaatregel) ongegrond.

7.

Voorts is appellante van oordeel dat de door de eerste rechter opgelegde termijnen onhaalbaar zijn en de dwangsommen overdreven hoog.

De eerste rechter legde een bevel tot staking op wat de handelsnaam betreft “binnen de 14 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis en ten vroegste vanaf 12 augustus 2019 vanaf 0.01u, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 1.000,00 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging, met een maximum van € 25.000,00”.

Terecht stelt appellante dat de opgelegde termijn te kort was zodat appellante onredelijk weinig tijd kreeg om zich te conformeren aan het vonnis.

Het Hof is van oordeel dat het bevel tot staking slechts kon opgelegd worden ten vroegste vanaf 1 september 2019. De dwangsom wordt tevens herleid tot € 500 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging met een maximum van € 12.500.

De eerste rechter legde tevens een staking op inzake het gebruik van de vennootschapsnaam (per 1 september 2019), onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging, met een maximum van € 25.000.

Alhoewel het stakingsbevel inzake het gebruik van de vennootschapsnaam wordt bevestigd, bestaat er naar het oordeel van het Hof geen reden meer om een dwangsom op te leggen. Appellante heeft inmiddels haar vennootschapsnaam gewijzigd per 29 augustus 2019. De gevorderde dwangsom is derhalve zonder voorwerp.

Het vonnis a quo wordt op dit punt hervormd. De achtste grief van appellante is deels gegrond.

8.

Onterecht vordert appellante te horen zeggen voor recht dat er geen dwangsommen zijn verbeurd. De vraag of er dwangsommen zijn verbeurd is een uitvoeringsbetwisting waarover het Hof zich niet dient uit te spreken.

9.

Tenslotte vordert geïntimeerde om haar voorbehoud te verlenen voor het vorderen van betaling door appellante van een vergoeding voor de door geïntimeerde geleden schade.

Wanneer een partij voorbehoud vordert in een regelmatig genomen conclusie, hoeft de rechter geen akte te verlenen daarvan. Dat voorbehoud maakt geen punt uit van de vordering in de zin van art. 1138, 3° Ger.W..

10.

Het hoger beroep is deels gegrond.

Het incidenteel beroep is ongegrond.

Het oordeel van de eerste rechter over de gerechtskosten wordt bevestigd.

Ook in hoger beroep is appellante de in het ongelijk gestelde partij. Zij wordt verwezen in de gerechtskosten. Onterecht vordert appellante om de rechtsplegingsvergoedingen om te slaan.

Geïntimeerde kan enkel aanspraak maken op het basisbedrag rechtsplegingsvergoeding van € 1.440. Er bestaat geen reden om een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van € 3.000, zoals door geïntimeerde gevorderd, toe te kennen.

Dat de zaakvoerder van appellante geïntimeerde via de media in een slecht daglicht zou trachten te plaatsen en dat appellante hiermee het ontstaan van het kennelijk onredelijk karakter van de situatie zou bewerkstelligd hebben, wordt niet aangetoond. Het toekennen van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding kan niet dienen tot het vergoeden van vermeende imagoschade in hoofde van geïntimeerde.

III. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof verklaart het hoger beroep deels gegrond.

Het Hof verklaart het incidenteel beroep ongegrond.

Het Hof bevestigt het vonnis a quo met uitzondering van het oordeel van de eerste rechter inzake de opgelegde dwangsommen en inzake de publicatie van het vonnis.

Uitsluitend op deze twee punten hervormt het Hof het vonnis a quo en opnieuw rechtdoende:

Het Hof verklaart de vordering tot publicatie van het vonnis ongegrond.

Het Hof hervormt het opgelegde stakingsbevel inzake de dwangsom en zegt voor recht dat de staking van het gebruik van de combinatie van de bewoordingen of tekens “ T FAKKELHUIS” in elke mogelijke vorm van publicatie (zowel in online publiciteit als in schriftelijke publiciteit als uithangbord) bevolen diende te worden binnen de 14 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis en ten vroegste vanaf 1 september 2019, dit

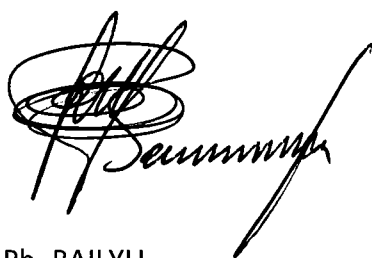

alles onder verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging, met een maximum van € 12.500,00;

Het Hof zegt voor recht dat de gevorderde dwangsom met betrekking tot het stakingsbevel inzake het gebruik van de vennootschapsnaam zonder voorwerp is geworden.

Het Hof verwijst appellante in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van geïntimeerde begroot op een rechtsplegingsvergoeding van € 1.440.

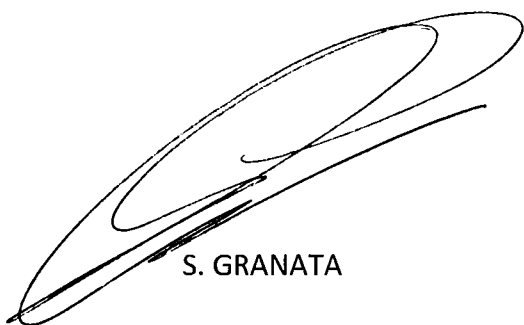
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **01 april 2020** door
Mevrouw B. PONET Voorzitter
De heer S. GRANATA Raadsheer
Mevrouw M. BRESSELEERS Raadsheer
De heer Ph. BAILYU Griffier

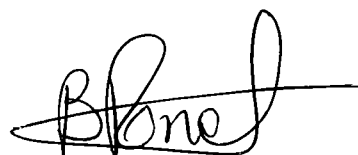
Ph. BAILYU

M. BRESSELEERS

S. GRANATA

B. PONET

